

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Morgen

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 307. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187296072736/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og se, nu komme ogsaa vore Jyder
Af deres Hytter atter frem,
Hvor de har siddet længe indestængte,
Som Fanger udi eget Hjem.

Men, hvad er hist paafærde? Hvad betyder
Hin Sammenstimlen ved det nære Hejn?
Mon der man fandt et sjeldent, kostbart Bytte?
Ak nej, de staa jo tause og forknytte;
De juble ej, de spørge kun og lytte,
Og det er Sorgens, ikke Sejrens Tegn,
Som sig i deres spændte Miner male.
Tys — Stemmer løfte sig — de tale.

2.

Soldaterne ved General Ryes Lig.

Ak, hvilket bittert Tab vi led!
Vor General er død paa Marken funden.
Og Ingen saa' ham segne ned,
Og Ingen var ham nær i Afskedsstunden.

O, husker I end hin Paaskedag!
Paa Dannevirke vi stod,
Og Kugler daled som Sne i Lag,
Og Marken rødmed af Blod.

Da var der en gammel Oberst, som tidt
Foran de Forreste red,
Han sagde: — „Børn, jeg hviler mig lidt.“
Og rolig han lagde sig ned.
Og paa Valen sov han, Olaf Rye.

Og husker I saa i denne Nat,
Før vi af Fæstningen drog,
Og alle Røster forstummed brat,
Mens Midnat Klokkerne slog.
Da raabte han: „Børn, før Klokkeren igjen
Slaar Tolv, i Kolding vi staa!“
Vj sejret har, men ikke derhen
Idag, ej imorgen vi naa’;
Thi paa Valen sover Olaf Rye.

Ja, sejret vi har, og dyrt dog stridt,
Det kosted vor bedste Mand;
Vel maatte hundred af os ha’ bidt
I Græsset heller end han.
Han følte for os, han vilde os godt,
Ham led vi paa som en Borg;
Derfor Soldatens Øje er vaadt
Og Glæden er blandet med Sorg;
Thi paa Valen sover Olaf Rye.